

„Pojďte se prát,“ navrhoval Albert, protože byl nejsilnější. Holky souhlasily a hned že ho společně stejně přeperou. Zase vytvořili všichni tři klubko a kouleli se zahradou. Do toho vrčeli a štěkali, až najednou... ŽUCH! Společně spadli z kamenné zídky. Klubko se rozpadlo na tři kusy. Na jednotlivé pejsky. „Mě praní už nebaví. Je to otrava. Pořád dokola,“ prohlásila Amy a rozhlížela se kolem, čím by se zabavila. „Je mi vedro, mám žízeň, jdu se napít,“ oznámila a zamířila ke staré kamenné kašně, která stála ve stínu velkého ořešáku.

U kašny narazila na odpočívající maminku. „Mamí, můžu se napít?“ zeptala se Amy. „To víš, že ano,“ odpověděla jí Nelly. „Ale stěny jsou vysoké, tlamičkou tam nedosáhneš. Musíš se postavit na zadní a pak to půjde.“ Amy byla šikulka. Udělala, jak maminka řekla, a napila se chladivé vody. Jenže jí to bylo málo. „Co kdybych se v té kašně celá vykoupala?“ napadlo ji. Bez přemýšlení stoupla mamince Nelly na záda, použila ji jako schůdek, odrazila se a naklonila se přes hranu nádrže. Chvilku v té vratké poloze zůstala a pak se

po hlavě zřítila do mokré a studené hlubiny. Hladina se nad ní zavřela. Za několik okamžiků se vynořila prskající hlava, zplhlé uši jí visely, z nosu jí tekla voda a jako o život hrabala nožkami, aby se udržela nad hladinou. Maminka se smála: „Ty ztřeštěné trdlo! V kašně se nekoupe. Říkala jsem ti, že se z ní máš napít, a ne se v ní utopit,“ podala jí packu a pomohla vylézt ven. „Pojď se mnou, ty moje odvážná ponorko, ukážu ti lepší místo na koupání,“ řekla Nelly a zavedla Amy k malému kamennému bazénku s vodou. Amy se do něj tak akorát vešla a mohla si tam odpočívat jako v lázni. Samozřejmě Matylda s Albertem se také chtěli smočit. Kupodivu se nehádali a po chvilkách se ve vodě střídali.

